

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Thüringer Oberlandesgericht (Niemcy) w dniu 11 czerwca 2013 r. — Udo Rätzke przeciwko S+K Handels GmbH

(Sprawa C-319/13)

(2013/C 260/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Thüringer Oberlandesgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Udo Rätzke

Strona pozwana: S+K Handels GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że

dystrybutorzy mają jedynie wówczas obowiązek opatrzenia telewizorów etykietą (od dnia 30.11.2011 r.), gdy owe telewizory zostały na podstawie art. 3 ust. 1 a) wskazanego rozporządzenia (od dnia 30.11.2011 r.) już dostarczone przez dostawców z odpowiednią etykietą,

czy też dystrybutorzy mają obowiązek umieszczenia etykiety (od dnia 30.11.2011 r.) również w przypadku telewizorów, które zostały dostarczone przez dostawców przed dniem 30.11.2011 r. bez odpowiednich etykiet, w związku z czym dystrybutor jest zobowiązany (w odpowiednim czasie, następczo) do zamówienia etykiet dla tego rodzajów telewizorów?

⁽¹⁾ Dz.U. L 314, s. 64.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 10 kwietnia 2013 r. w sprawie T-360/11 Fercal — Consultadoria e Serviços przeciwko OHIM — Parfums Rochas (Patrizia Rocha), wniesione w dniu 14 czerwca 2013 r. przez Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda

(Sprawa C-324/13 P)

(2013/C 260/39)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnosząca odwołanie: Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda (przedstawiciel: A.J. Rodrigues, advogado)

Druża strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie odwołania za dopuszczalne;
- uchylene ogłoszonego w dniu 10 kwietnia 2013 r. i doręczonego w dniu 11 kwietnia 2013 r. wyroku Sądu (piąta izba) w sprawie T-360/11 i następnie stwierdzenie na podstawie przepisów wspólnotowych nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 kwietnia 2011 r. w sprawie R 2355/2010-2;
- potwierdzenie ważności znaku towarowego wnoszącej odwołanie;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

- Wnosząca odwołanie podnosi, że art. 60 rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ przewiduje w odniesieniu do wniesienia odwołania i jego uzasadnienia, że odwołanie wnosi się na piśmie w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia decyzji, a pisemne stanowisko przedstawiające podstawy odwołania wnosi się w terminie czterech miesięcy od daty zawiadomienia o decyzji.
- Uzasadnienie odwołania zostało wysłane pocztą wprawdzie w dniu 27 stycznia 2011 r., jednak dotarło w dniu 2 lutego 2011 r., czyli po upływie czteromiesięcznego terminu określonego w art. 60 rozporządzenia nr 207/2009.
- Sposób obliczania terminów i formy doręczenia zostały uregulowane w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującym rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1).
- Zgodnie z zasadą 70 ust. 1 i 2 wspomnianego rozporządzenia termin rozpoczyna bieg, gdy wyrażony jest jako dzień, tydzień, miesiąc lub rok, następnego dnia po dniu doręczenia, które następuje w momencie faktycznego otrzymania doręczanego dokumentu.
- W przypadku gdy termin, jak w niniejszym przypadku, wyrażony jest jako określona liczba miesięcy, upływa on w czwartym miesiącu, w dniu mającym tę samą datę jak dzień, kiedy określone zdarzenie miało miejsce (zasada 70 ust. 4).
- Upływ tego terminu został przerwany w wyniku siły wyższej i szczególnych okoliczności, za które żadna ze stron nie ponosi odpowiedzialności.
- Ponieważ doręczenie decyzji wnoszącej odwołanie nastąpiło w dniu 27 września 2010 r. i miała ona cztery miesiące na przedstawienie uzasadnienia, termin ten zaczął biec w dniu 28 września 2010 r. i upłynął cztery miesiące później w odpowiadającym mu dniu 28 stycznia 2011 r.

- Wnosząca odwołanie, aby nie utracić swojego roszczenia, musiała zatem podjąć działanie w tym okresie, co oznacza, że przysługujący jej termin był krótszy niż cztery miesiące.
- Wysłała ona uzasadnienie drogą pocztową w dniu 27 stycznia 2011 r., czyli w ostatnim dniu terminu.
- Przesyłka została doręczona stronie pozwanej w dniu 2 lutego 2011 r., ponieważ między tymi datami był weekend.
- Wnosząca odwołanie postąpiła zgodnie z przepisami i dotrzymała ustanowionego terminu, dlatego też jej odwołanie powinno być zostać uznane za dopuszczalne.
- Odwołanie zostało wniesione w dwumiesięcznym terminie określonym w pierwszej części art. 60 rozporządzenia nr 207/2009.
- Uzasadnienie odwołania zostało przedstawione na piśmie w terminie czterech miesięcy.
- Uzasadnienie to zostało przesłane drogą pocztową, na którą wnosząca odwołanie nie ma żadnego wpływu.
- Wniesienie odwołania, o którym mowa w zaskarżonym wyroku, w żadnym razie nie może oznaczać — mimo należnego szacunku dla odmiennej interpretacji i odrębnego stanowiska — otrzymania dokumentu przez drugą stronę postępowania odwoławczego, z wyjątkiem oczywiście sytuacji, gdy wnoszący odwołanie nie podjął działania w wyznaczonym terminie.
- W przeciwieństwie do zawartej w zaskarżonym wyroku wykładni art. 60 rozporządzenia nr 207/2009 przewiduje: „Pisemne stanowisko przedstawiające podstawy odwołania wnosi się w terminie czterech miesięcy [...]”, co nie powinno i nie może oznaczać, że uzasadnienie musi w tym terminie dotrzeć do OHIM, ponieważ nie zawsze dokumenty są nadawane i otrzymywane w tym samym momencie.
- Wnoszący odwołanie musi wypełnić swój obowiązek w terminie, co też wnosząca odwołanie uczyniła. W związku z tym nie można oceniać, że liczy się data otrzymania, ponieważ oznaczałoby to naruszenie zasady równego traktowania z uwagi na pochodzenie z różnych krajów i fakt, że inne środki przekazu nie były dostępne i nie były konieczne, ponieważ stanowią rozwiązanie alternatywne zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 2868/95.
- Wnosząca odwołanie uważa, że we wspomnianym terminie czterech miesięcy wnoszący odwołanie jest zobowiązany nadać lub przekazać pismo i że w niniejszej sprawie przedstawienie uzasadnienia nie stanowiło nowej okoliczności, ponieważ wyraziła ona swój zamiar, wnosząc samo odwołanie.
- Poprzez oddalenie jej skargi w całości w zaskarżonym wyroku naruszono art. 60 rozporządzenia nr 207/2009 oraz zasady 61, 62, 63, 64, 65 i 70 rozporządzenia nr 2868/95.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia) w dniu 18 czerwca 2013 r. — Ilie Nicolae Nicula przeciwko Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Sprawa C-331/13)

(2013/C 260/40)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ilie Nicolae Nicula

Strona pozwana: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 17, 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 110 TFUE a także zasady pewności prawa i zasady zakazu reformatio in peius, które to obydwie są usankcjonowane w prawie [Unii] oraz w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości (¹) można dokonywać w ten sposób, iż rzeczzone postanowienia i zasady stoją na przeszkodzie aktowi normatywnemu takiemu jak dekret-ustawa 9/2013?

(¹) Wyroki: z dnia 3 grudnia 1998 r. w sprawie C-381/97 Belgocodex, Rec. s. I-8153 i z dnia 12 października 1978 r. w sprawie 10/78 Belbouab, Rec. s. 1915.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 19 czerwca 2013 r. — Nordex Food A/S przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-334/13)

(2013/C 260/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nordex Food A/S

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Pytania prejudycjalne

1) Czy w przy decyzji o przyznaniu refundacji wywozowej należy przyjąć, że pozwolenie na wywóz, o którym mowa